

Dolenjski list

Glasilo Osvobodilne fronte okrajev Črnomelj, Kočevje, Novo mesto in Trebnje

Leto II. — Stev. 9

NOVO MESTO, 3. marca 1951

Izhaja tedensko

JANEZ ŽUNIČ, predsednik okrajnega odbora OF Črnomelj.

Bela krajina pred volitvami

V črnomeljskem okraju so priprave na volitve v počnem teklu. Predvolilni čas je razgibal vasi in mesto, volivci razpravljajo na sestankih o kandidatih našega okraja. Ocenjujejo delo dosedanje republike skupščine, govorijo o političnih dogodkih v svetu in ugotavljajo, da mednarodni ugled Jugoslavije vedno bolj raste. Poleg tega pretresajo gospodarska vprašanja in naloge, ki so pred njimi.

Danes socializem ni več strašilo za delovne množice sveta. Naša pot in način izgradnje temeljev gospodarstva — z elektrifikacijo in industrializacijo — kaže tudi socializacija kmetijske proizvodnje, so človeštvo v svetu zelo blizu. Delovni ljudje sveta osvajajo socializem ki prodira z neznanjano hitrostjo. Napredne množice odobravajo našo politiko, jo podpirajo in smatrajo za svojo. Upravičeno pričakujejo, da jih naši volivci ne bodo razočarali. Pričakujejo, da bodo tudi volivci črnomeljskega okraja kakor povsod drugod, potrdili našo enotnost, ki se je skovala že v NOB. Naši volivci morajo dokazati, da niso klonili pred težavami, ki jih preživljamo po krivdi Sovjetske zveze in njenih priveskov.

Mislim, da ni težko ugotoviti, da je tudi Bela krajina pod vodstvom ljudske oblasti po osvoboditvi navzlic vsem težavam dosegla enoten gospodarski napredok. Zato se našim volivcem ne bo težko odločiti, da bodo šli na volitve in oddali svoj glas kandidatom Osvobodilne fronte.

Kamorkoli se ozreš, vidis nova ali obnovljena stanovanjska in gospodarska poslopja. Vidijo se novi mostovi, tovarna Belsad, tovarna učil, nova rudniška kolonija, dela na razširjeni rudniški, elektrificirane vasi, obnovljene šole, nove nižje gimnazije, ki jih je v Beli krajini že 6, sole učencev v gospodarstvu in tako dalje.

Zdravstvene postaje v Beli krajini so dokaz skrbi oblasti za hitro pomoč in zdravje ljudi. Na opuščenih in že dolgo zanemarjenih površinah so zrasla kmetijska državna posestva in kmečke delovne zadruge. Ze razpolago s stroji, o katerih se kmetom v stari Jugoslaviji še sanjalo ni. S stroji pomagajo zasebnim kmetom. Ljudska oblast je črtala kmetom dolgove, ki so v stari Jugoslaviji

Začetek dela na cesti v Novem mestu

Začetek dober, vse dobro pravi ljudski prgovor. Ce je tako, potem upamo, da bo Novo mesto letos dobil lepše lice, kakor predvideva to plan Mestnega ljudskega odbora, ki nikakor ni majhen. Začetek dela je pokazal, da se je MLO dobro pripravil, udeležba prostovoljev pa takoj v začetku kaže, kako misijo izpolnjevati svoje obljube sindikalne organizacije, terenski odbori OF in posamezniki. Dosedaj so se najbolj izkazala podjetja, ki so obljubila stalno delovno silo, potem sindikalne podružnice »Pionir«, Keramika, železničarji (83 ljudi v enem popoldnevu). Svoje obljube pa niso izpolnile sindikalne podružnice podjetja »Tchbuk«, »Gosad«, in LIP, kar jim nikakor ni v čast. Od terenskih odborov OF so se dobro odrezali člani I. terena. Kar 42 jih je pripeljal na delo tov. Moreti. Nasprotno pa je drugi teren »zmogel« komaj tri ljudi na en dan in drugi dan spet samo šest. Ostali tereni še niso prišli na vrsto, upamo pa, da ne bodo posnemali II. terena, ampak prvega. Sedaj je prišlo, da Novomeščani pokažejo, koliko jim je pri srcu ureditev ceste in vodovod. V Dolenjskem listu bomo prinasali poročila o poteku dela, hkrati pa tudi dobre in slabe organizacije; take, ki svoje obljube izpolnjujejo in presegajo, kakor tudi tiste, ki so dale obljube samo na papir. To velja seveda tudi za posameznike. (P)

V tiskovni sklad Dolenjskega lista so prispevali:

Zdravilične Dolenjske Toplice 2000 din
Gostinstvo Kočevje 2000 din
Posnemajte!

Osvobodilna fronta je prepričana, da bodo volivci znali ločiti osnovna vprašanja naše borbe, o kateri najbolj zgovorno pričajo naši uspehi, od težav in napak, ki se dogajajo. Pot, ki smo si jo začrtaли in po kateri hodimo, je pravilna; imamo državo z neomajno politično enotnostjo; z graditvijo socializma utrijujemo svojo gospodarsko neodvisnost; v svetu uživamo ugled ravno zaradi naše dosedne, vztrajne in ne-popustljive borbe. Odstopanje iz te poti ne bi pomenilo samo popuščanja, pomenilo bi, da se odrekamo vsem doseženim uspehom naše ljudske revolucije, pomenilo bi izgubo svobode in ponovno suženjstvo. To pa si more želeti le najbolj zakrnjen sovražnik naše domovine.

(Iz volilnega proglaša OF Slovenije)

O čem govorijo na predvolilnih sestankih v novomeškem okraju

O močni razgibanosti in vsestransko živahnih sestankih poročajo iz skoraj sleherni vasi novomeškega okraja. Do 20. februarja je bilo v okraju čez 400 množičnih sestankov, ki so jih vodili domači aktivisti. Udeležilo se jih je veliko volivcev, ki so razpravljali o najrazličnejših političnih in gospodarskih vprašanjih.

V ZUZEMBERKU je pretekli teden obiskal včlane poslanski kand. tov. Zugelj, ki je v jedrnatem in izredno zanimivem govoru razložil notranji in zunanj politični položaj. Govoril je tudi o gospodarskih vprašanjih petletke. Ob isti prilici je govoril žužemberškim volivcem tudi pomočnik zveznega ministra za znanost in kulturo, tov. Bogdan Osolnik. Zborovalci so z odobravanjem sprejeli oba govornika in obljudili, da bodo vložili vse sile za čim boljši uspeh pri volitvah. Zbora volivcev v Križih in Vrhovem sta prav tako lepo uspela.

»Mir hočemo z vsemi sosedji in smo pravljenci za njega tudi žrtvovati, če bo treba!« je poudaril močkar na sestanku v ZAGRADU, ko so se menili o informbirojvskem pritisku na našo državo. »Od tujcev nimamo kaj pričakovati, sami si lahko gospodarimo!« mu je pritrdil sosed.

NA MIHOVEM je 26 hišnih št. na sestanku je bilo 25 gospodarjev in gospodarjev. Zadovoljni so s kandidatom Viktorjem Zupančičem in namestnikom Francem Pirkovičem. Ko so se pomenili o gospodarskih rečeh, so enostavno sklenili: v okrajnem tednu cest bomo od 25. februarja do 5. marca temeljito popravili pota v Mihovem, zasuli jarke in navozili gramoza. Pridno čistijo sadno drevje. O odkupih in cenah so imeli marsikaj priponitni. »Mir hočemo, pa čeprav je blago trenutno še tako draga!« so rekli Mihoveci. Dobro vedo, da bi jim kakovšnikoli »novi osvoboditelji« prinesli vse drugo, samo ne miru in svobode. Za svobodo pa se Mihovci v zadnjem vojnem niso zameni borili.

Dober sestanek so imeli tudi v DOLEH PRI SKOCIJANU. Prišlo je nekaj čez 30 gospodarjev; beseda je tekla o odkupih, trgovini, o vojnih izvražih in o ubogem korejskem ljudstvu, ki plačuje račune tujih mogotcev. Ko so se pogovarjali, kako bi izboljšali v vasi gospodarske prilike, so sklenili, da bodo popravili cesto v uređili javni vodnjak.

V DOL. TOPLICAH so imeli že dva predvolilna sestanka, pravtako v Soteski, na Gor. Polju, v Dol. Sušicah in v Bušincu. Volivci so povsod enoglasno sprejemali kandidaturo tovariša Silha, ki je v teh krajih znam že iz let narodnoosvobodilne vojne in je novomeški rojak, pravtako pa njegovega namestnika tov. Bavdka iz Straže, ki je dober delavec in priljubljen domačin. Seznanili so se s političnim položajem. 5. marca bodo imeli povsod že tretje predvolilne sestanke.

»Želimo, da bi podaljšali železnicu do Toplic in Podturna!« Tako so povedali Topličani in so pripravljeni pomagati z vsemi silami. Stara želja Topliške doline bo uresničena, čim bo naša industrija zadostila osnovnim potrebam planskega gospodarstva.

V SMARJU je bil med volivci kandidat za poslanca tov. Viktor Zupančič. Ljudje so pouparjali, da je pripravljen sleherni premagovati vsakršne težave, samo da ostanemo enotni in da hraniemo mir. Odkupi nam ne bodo v bremu, so zatrjevali gospodarji, le bolj kot doslej moramo skrbeti, da bodo pravilno razdeljeni na slehernega v vasi. Tako tudi je — od domačega odbora in njegove poštenosti je odvisno, ali bodo ljudje v Smarju zadovoljni ali ne. Dogovorili so se za popravilo cest in za proslavo 10. obveznice OF.

Dolgo vrsto krajev bi bilo treba našteti, kjer so razpravljali o krajevnih gospodarskih vprašanjih in se tudi že lotili dela. Z vseh sestankov pa poročajo: Hočemo mir, delo in samostojnost! Sami smo se osvobodili, sami si tudi gospodarimo. Tudi gospodarske težave bomo premagali. Za svobodo in neodvisnost pa nam ne bo nobema žrtev prevelika. Na volitvah bomo pokazali našo povezanost in enotnost.

Volitve naj bodo tudi odločna demonstracija proti vsaki napadalnosti, hkrati pa izraz prav tako odločne volje, da bomo branili svojo neodvisnost pred slehernim sovražnikom!

Novo mesto tekmuje s Črnomljem, Metliko, Krškim, Kočevjem in Trebnjem

Volitve bodo mogočna manifestacija naše enotnosti, naše borbe za mir na svetu in trdne volje za srečno bodočnost naše države

Mestni ljudski odbor Novo mesto napoveduje tekmovanje z Mestnim ljudskim odborom Črnomelj, Metlico, Krško, Kočevje in Krajevnemu ljudskemu odboru Trebnje.

Tekmovanje napovedujemo v naslednjih točkah:

1. Kateri MLO bo izvedel v predvolilnih pripravah več množičnih sestankov in zborovanj, kje bo večja udeležba volivcev;
2. kateri MLO bo imel pri volitvah večji odstotek udeležbe;
3. kateri MLO bo imel manjši odstotek v skrinjici brez liste;
4. kateri MLO bo najbolj razgibal svoje volivce, da bodo v času od 1. do 18. marca 1951 opravili največ prostovoljnih ur na javnih delih.

MESTNI LJUDSKI ODBOR
NOVO MESTO

Kako je pri zadružnikih novomeškega okrožja

Občni zbori kmečkih delovnih zadruž so v preteklem tednu pokazali uspehe, pa tudi pomanjkljivosti naših zadružnikov. Ce jih prav na kratko ocenimo, je treba reči: več so imeli od svojega dela kakor v prejšnjih letih, marsikje so dosegli izredne donese žita krompirja in drugih pridelkov, utrdili so zadružno zavest in šli s krepkim korakom naprej. Ponekod jih še ovirajo posamezni zadružniki, ki jim delo v zadruži ni bila prva skrb, ponekod tudi razna mala notranja ne-soglasja.

Na TRŠKI GORI so dosegli lepe uspehe. Po 145 din in 25 bonov za vsak opravljeni delovni dan so prejeli zadružniki, poleg tega pa so razdelili še 15.000 din nagrad. Za zadružne skladne so določili 150.000 din. Letos bodo obnovili zapuščen vodovod do govejega hleva, popravili svinjake, dvignili število živine in pridelek krmil. Radi bi uredili tudi plantažo breskev in računajo na pomoč zadružnega sklada in okrajnega ljudskega odbora pri nabavi sadik. Hektar dobre zemlje so določili za pridelovanje zelenjave za novomeški trg.

SV. PETER: ta delovna zadruža je bila lani predmet pogoste kritike zaradi raznih napak. Občni zbor je pokazal, da so zadružniki kritiko pravilno razumeli in delo znatno izboljšali. Za delovni dan so dobili po 80 din in 46 bonov. Vzgledna zadružnica 58-letna Vidiceva mama se je obvezala za 250 delovnih dni v tem letu, invalid Jenc, ki ni niti zadružnik, bo na čast tekmovanja opravil v zadruži 100 dni itd. Lep pridelek je imela zadruža v oljni repici; krompirja so oddali po 110 centov od hektara, vinski pridelek zadruža pa je med najboljšimi, ker so pozno trgali in dobro vkletili. V zadružu sta vstopila dva nova člana, vendar pa imajo zemlje še vedno preveč za sedanje število zadružnikov. Lani je šepala evdencia, kar bodo letos zboljšali.

KMETIJSKI SVETOVALEC

Sadjarji, primite tatu!

Malo je na Dolenjskem lepih sadovnjakov; zanemarjenih, zastarelih in okuženih imamo veliko več. Vse premašo se je nas kmet doslej brigal za sadno drevje, premašo je cenil dohodke, ki jih prinaša ta veja našega gospodarstva. Dolenjska pa ima vse naravne pogoje za uspešno sadjerejo. Od nekdaj so po vsej domovini in daleč v tujino slovela slov. jabolka, hruške, češnje, breskev in drugo plemenito sadje. Lep in zdrav sadovnjak je bil Slovencu v ponos in bogat vir dohodkov. Danes je stanje v našem sadjarstvu tik pred propadom: sadovnjake je okužil ameriški kapar. Drevje se suši, milionska škoda pa narašča iz leta v leto.

Zanesljivo in učinkovito sredstvo proti kaparju je čiščenje in škropiljenje sadnega drevja, poleg teh pa tudi izredna previdnost pri prometu s sadjem. Dobri sadjarji se zavedajo nevarnosti, ki jo prinaša kapar; malomarni gospodarji pa ga podcenjujejo, na njihovem drevju poganjajo bohotni lišaji in mahovi, drevje žalostno moli sive veje v zrak — in obtožuje lastnike in krajevne odobre, ki dopuščajo kaparju, da se nemoteno razširja.

Okužene površine se v naših okrajih ne zmanjšujejo, nasprotno: vedno več jih je! Vse kaže, da so navodila okrajnih odborov zaman. V redkih krajih so res začeli s čiščenjem in škropiljenjem. Tako n. pr. v Žužemberku, nekaj malega v Novem mestu in nekaterih belokranjskih vaseh. Od drugod prihajajo poročila, ki pa o borbi proti kaparju — molče. Zadnji čas je, da uspešno opravimo zimsko čiščenje in škropiljenje sadnega drevja! Ze tako smo precej zamudili v letošnjem izredno ugodni zimi. Ljudski odbori naj takoj pogledajo, ali in kako delajo komisije, ki so jih morali postaviti že v lanskem jeseni: ali so pregledale sadovnjake, določile, kaj je treba posekat in sezgati, kaj očistiti, kje in koliko škropiti? Brez pomoči organizacij OF in dela kmetijskih zadruž ne bo nikjer šlo! Je škropilnica v redu, je v vasi dovolj škropiva, so pripravljeni ljudje, ki bodo dobro poškropili drevje?

Pametni gospodar ne bo čakal na navodila. Lotil se bo dela sam, če je količaj kmeta! Očistil bo drevje, obžgal vse suho in bolano vejevje, poskrbel, da poškropi ali sam ali pa skupina, ki bo v vasi to opravljala. Kdor ne bo storil ne prvega, ne drugega, naj se ne čudi, če bo v kratkem moral plačati za svojo malomarnost denarno kazeno in poskati okuženo drevje! Kdor ne skrbi sam za svoj sadovnjak, okužuje sosedne!

Rešimo naše nekdaj tako cvetoče sadovnjake pred uničenjem! Če bomo pustili proste roke kaparju in drugim škodljivcem, če nekaj let ne bomo imeli več jabolka in hruške, ki bi bila sposobna za prodajo! Se spomnite pojave trtne uši? Tudi takrat marsikdo ni verjel, ko pa je bilo prepozno, se je tolkal po glavi in s težkimi tisočaki obnavljal svoje gospodarstvo!

Kmetijske zadruže in sadarski odseki, organizirajte škropilne skupine! Mladina in vodstva šol: pomagajte pri čiščenju drevja! Sadjarji, zgrabitite tatu, ki nam požira miliocene in milijone ljudskega premoženja!

Sl. Hotko

PODHOSTA: najmanjša zadruža v okraju, po vzgledni zavesti zadružnikov pa ena najboljših! Zasluzili so po 89 din in 27 bonov za vsak delovni dan. Zadružnici Oblakovi so priznali 1000 din nagrade za presežen plan vzreje prasičev, pravtako brigadirju Grabnarju. Pri sprejemjanju obvez za tekoče leto so posebno živahnno tekmovale med seboj zadružnice, vsem na čelu vedno nasmejana Verona. Njihov načrt za 1951. leto je enostaven, a pomemben: tekmovali bodo z vsemi delovnimi zadrugami novomeškega okraja!

BELA CERKEV: na občnem zboru so zadružniki povedali, da pri njih ni bilo vse v redu v pogledu delovne discipline. Dosegli bi lahko še več, kakor so. Zasluzek znaša 92 din in 36 bonov. Cistega dobička je zadružna ustvarila 572.741 din. Najdelavnješi je bil zadružnik Jože Trante; opravil je 395

delovnih dni in dobil izplačanih 36.410 din in čez 14.000 bonov. Uredili bodo novo trsnico in sprejeli pet novih članov.

POLJANE: uspehi v poljanski zadruži ne ustrezajo zmožnostim zadružnikov in njihove zemlje. Premalo je bilo pri nekaterih zadružnikih volje za dobrim delom. Zasluzili so po 81 din in 28 bonov za delovni dan. Izkazali so se pri oddaji krompirja, kjer so oddali po 14.000 kg od hektara. Občni zbor je uredil marsikatero slabost; zadružniki so trdno odločeni, da bodo letos zaorali globje brazde v svojo zemljo in se kosali z najboljšimi zadrugami v okraju.

V veliko pomoč bo letos vsem obdelovalnim zadrugam v okraju zadružni sklad, ki že razpolaga z raznimi kmetijskimi stroji in obrtnimi delavnicami.

Po 145 dinarjev in 35 bonov za vsak delovni dan v zadruži na Stražnjem vrhu

V preteklem tednu so tudi zadružniki na Stražnjem vrhu pregledali lani prehodeno pot. Zadrugo »Heroj« na Stražnjem vrhu so ustanovili v decembru 1949. leta s štiridesetimi člani. Njeni ustanovitelji so bili med drugimi tudi tovariši Franc Košir, sedanji predsednik izvršnega odbora OLO Črnomelj, Ivan Gušč in Anton Grahek. V zadruži je precej mladine, ki je s požrtvovalnim delom pomagala preborditi začetne težave v zadruži. Seveda niso z delom zaostajali tudi odrasli člani zadruže, razen treh, ki jim delo ni dišalo in so jih na skupščini izključili iz svoje srede. Sprejeli pa so štiri nove člane; pred sprejemom so se temeljito pomenili, ali so vredni sprejema v zadružu ali ne.

Stražnjevška zadruža leži v izrazito vinogradniškem predelu. Največ se peča z vinogradništvtom in sadjarstvom. Navzlic hudi suši so lani oddali državi prav toliko vina kakor trije sosednji ljudski odbori skupaj! Letos bodo obnovili vinograde, tako so sklenili, ter še povečali proizvodnjo vina. Posadili bodo tudi 100 mladih orehov in 100 breskev, ki na Stražnjem vrhu dobro uspevajo.

Zaradi hribovite lege pokrajine in pašnikov bodo povečali tudi število živine. Ze gradijo lepe in sodobne hlevne, v katere so doslej vložili že 400.000 dinarjev; vrednost hlevov pa znaša že čez osemstoč dinarjev. V tej je vračanano tudi prostovoljno delo maličnih zadružnikov. Organizacija dela pri gradnji hlevov je po zaslugu tov. Grahka prav dobra, ki je kot predsednik zadružne tudi pri delu povsod v prvih vrstah. Do konca marca bo hlev dogotovljen.

Povečali so tudi zadružne sklade, navzlic temu pa so dobili zadružniki za vsak delovni dan še po 145 dinarjev in 35 bonov. Tudi zakupnino za zemljo so zadružniki vložili v skupni sklad. Določili so tudi letno povprečje za potrebno število delovnih dni: malični člani zadruže jih bodo opravili najmanj 300. žene-matre in gospodinje pa po 150. Lani so imeli največ delovnih dni Grahek (458 dni), Pepca Vrščaj 397 dni in Ivan Sporar 347 dni.

Na občnem zboru, s katerega so stražnjevški zadružniki poslali pozdrave Centralnemu komiteju KPS, so izvolili nov odbor s predsednikom — priljubljenim Antonom Grahem.

R. F.

Ko bi le ne bilo odkupov ali pa takih predsednikov Krajevnih ljudskih odborov

»Odpravite obvezne odkupe, dajte dovoj blaga po nižjih cenah v prodajo, znižajte davke in tako dalje in tako dalje, pa bomo bolj zadovoljni kot zdaj!«, tako ponekod na sestankih radi poudarjajo posamezniki, ki jim obveznost do skupnosti ni pri srcu. Res — odkupi so v nekaterih krajevnih ljudskih odborih v novomeškem okraju težko vprašanje, vendar pa ne zaradi tega, ker bi bile skupne obremenitve za kraj previsoke. Težave so zato, ker se obveznosti na posamezne gospodarje ne delijo poštano na množičnih sestankih vseh prizadetih, ker marsikje organizacije OF še vedno ne sodelujejo pri teh razrezih, predvsem pa tudi zato, ker posamezni predsedniki in odborniki KLO, večkrat pa kar sami administratorji »delijo« obvezne kar v pisarni po načelu:

Sčiti sebe, svojega prijatelja in velikega kmeta, udari pa po vseh ostalih!

Predsednik KLO Zagrad Janez Povse se je pri razdeljevanju odkupa vina dosledno držal tega načela. Od svojega 1,20 ha velikega vinograda je prijavil pridelek 1680 l vina. Za tričlansko družino si je odločil kar 1050 litrov (po uredbi mu pripada 450 l), tako da mu je račun pokazal 630 l tržnega vaska, od katerega je predvidel za prodajo samo 450 l. Ko so mu na okraju povedali, da je njegov račun nepravilen in da morajo zvišati na podlagi prijavljenega prideleta kotično za odkup, je kratkomalo napravil drug

spisek, v katerem je svoj pridelek znižal na 1240 l, obvezno oddajo pa še za 50 l! Komisija pa je ugotovila, da bi lahko oddal najmanj 1200 litrov vina.

Pri drugih posestnikih pa predsednik Povse ni jemal gornjega nimerila. Za posestnika Bartolja iz svoje vasi je imel vpisan pridelek cd 12 arov vinograda kar 480 litrov! Za pet članov družine mu je odločila 430 litrov, za obvezno oddajo pa 50 litrov vina. Torej: za svoje tri člane po 350 litrov, za družino malega posestnika pa 90 litrov... Predsednikov vinograd je v primeri z drugimi tudi zelo slabo obrodil: na hektar je pridelal samo 1800 litrov, pri drugih kmetih pa je znašal pridelek od 2500 do 4500 litrov vina.

NZ KLO Ločna so milo tožili, da plana oddaje vina ne morejo razdeliti, ker da vina sploh ni. Komisija pa je samo pri šestih posestnikih našla 7000 litrov utajenega vina... Posestnica Ana Miklič iz Gor. Kamenc vedno vpije, da »jo bo kmalu hudič vzel zaradi obveznih oddaj, pa bi jo pravzaprav že moral — če bi kje bil, seveda — saj je samo vina utajila kar 1583 litrov (brez tega, kar je od trgovcev dozdaj porabila ali že prodala). Golob Anton iz Zdinje vasi je utajil 2103 litre, Franci Rifelj 1809 litrov, Marija Bojanc 1480 litrov. Njen zet pa je kot odbornik KLO Ločna zatrjeval, da vina sploh ni... (p)

100.000 kg krompirja je oddala zadruža v Veliki Loki

14. februarja je imela kmečka delovna zadruža »Ivan Cankar« v Veliki Loki svoj drugi redni občni zbor, ki je pokazal velik napredok in uspehe v letu 1950.

Predsednik upravnega odbora Alojz Buškovec je poročal o dvigu v zadruži v njem drugem letu. Lani so zadružniki oddali državi 100.000 kg krompirja, 24.600 litrov mleka, 4600 kg mesa, 22 prasičev, 1600 kg oljarije in mnogo drugih pridelkov, žita, vina itd. Pokazali so z dejanji, da so v skupni obdelavi pridelali mnogo več kot na razdrobljenih zaostalih posestvih.

Zadružne površine so lani zaokrožili. V dveh letih so iz drobnih parcel in razmetanih njivic nastale ogromne njive. Zadruga ima 62 glav goveje živine, 22 konj in 90 prasičev. Vse to daje seveda veliko dela, za 120 hektarov obdelovalne zemlje pa je 38 za delo sposobnih moči res mala številka. Zadružniki so se lani tega dobro zavedali in trdo zgrabili za delo, kjer koli se je pokazala potreba. To je pokazal tudi letni obračun. Nekateri so napravili preko 350 in celo 400 delovnih dni. Zadruga je močna tudi v denarnem gospodarstvu. Zadružniki so tako na občnem zboru dobili zaslužen denar, ki pa ni presestil samo nje, temveč vse kmete okoliških vasi. Nekatere družine so doble v gotovini tudi čez 100.000 din. Za vsak delovni dan je prejel vsak zadružnik 132 din in 28 bonov.

Spoščno zadovoljstvo je privelo zadružnike do važnih sklepov, kako bodo gospodarili letos. Vsak je obljubil, da bo prispeval čim več, da bo zadruža še močnejša. Občni zbor so proslavili zadružniki kot največji praznik. Ostal jim bo v trajnem spominu. Zavest, da so na pravi poti, pa jih vodi v novo gospodarsko leto.

L. A.

Pohvala januarskim zmagovalcem v tekmovanju za počastitev

10. obletnice OF

Med sindikalnimi podružnicami Slovenije je bil v tekmovanju na čas 10. obletnice ustanovitve OF v januarju 1951 med tremi najboljšimi v republike ponovno tudi

kolektiv gradbenega podjetja »Pionir« v Novem mestu.

»Pionir« je dobil ponovno prehodno zastavo Izvršnega odbora OF Slovenije.

Pohvaljene so bile med drugimi tudi naslednje osnovne organizacije Fronte:

I. terenski odbor OF Kočevje, vaški odbor OF Gornje Sušice (okraj Novo mesto) in

vaški odbor OF Gradič (okraj Črnomelj).

Tekmujemo ...

PLODOVI DELA FRONTE V GRADACU

Prav delavni kot nekdaj so tudi v letosnjem zimi frontovci in člani kulturno-umetniškega društva v Gradcu. V čas 10. obletnice ustanovitve OF so sklenili, da bodo počevšči za enkratno velikost dvorano v zadružnem domu, ki je bila doslej ob vseh pridelivih napolnjena vedno do zadnjega kotička. V enem mesecu so že zbrali ves potreben material: opeko, les, cement, železje, pesek, apno in drugo, delo je v polnem razmahu. Člani društva so tudi letos med najdelavnjejšimi v okraju. Dramatska sekacija je priredila poleg vrste rednih proslav ob silvestrju komedijo »Legend o birkatu Temažu Stempilji, ki ni mogel umriti in »Ceber», kasneje »Zupanovo Micko«, zdaj pa pripravljajo prav marljivo »Miklovo Zalo«.

Za uspešno delo vseh množičnih organizacij so frontovci Gradaca dobili prehodno zastavico šestmesečnega tekmovanja, ki pravda najboljši organizaciji OF v okraju Sklenili so, da je ne bodo dali iz svojega frontnega kotička; žal, da sameva zastavica v omari, namesto da bi se z njo postavili v najlepšem izložbenem oknu gradaških trgovin. Res, zavedni in delavni so Gradčani, a preveč skromni.

V polnem teku je tudi delo za postavitev spomenika padlim borcem iz narodnoosvobodilne borbe, ki ga Gradčani nameravajo postaviti do 27. aprila na ličnem trgu sred vasi. Organizaciji Zveze borcev pomagajo člani vseh ostalih množičnih organizacij v Gradcu.

V DOL. TOPLICAH HOCEJO OBDRŽATI PREHODNO ZASTAV

Prosveta v Žužemberku

Kulturno-umetniško društvo v Žužemberku prizadeleno opravlja svoje prosvetno in izobraževalno poslanstvo. V Prešernovem tednu smo imeli kar dve prireditvi.

Osmega februarja je bila slavnostna akademija z govorom, petjem in fizkulturnimi tečkami. Posebnost je bila, da so dijaki nizje gimnazije prikazali pesnika Prešerna — z vesnimi recitacijami njegovih pesmi — tako, da so res spoznali miselnost in pa poviško globino našega največjega poeta.

Enajstega februarja nas je predstavil dramski odsek s Finžgarjevo »Verigo«. Za uvod je predsednik Mervar Franc spregovoril o Finžgarju, ki je prav takrat slavil svojo osemdesetletnico. Orisal je njegovo življenjsko pot, predvsem pa njegovo delo, delo za ljudstvo, saj je Finžgar pisal tako, da radbere kmet, delavec in izobraženec. Igru so dobro naštudirali in zato dosegli lep uspeh.

Z »Verigo« bodo šli gostovati v Zagradac, Dobrič in Vavto vas, bodo pa z njo tudi tekmovali za 10. obletnico OF.

Da je »Veriga« dobro uspela, je nemajhna zasluga tudi tov. Mlakarja, ki je z umetniško roko preslikal kulise in dal s tem Ti-tovemu domu lepšo podobo.

Ljudska knjižnica dobro deluje. Lani je izposodila nad 700 knjig. Po zaslugu KLO Žužemberk, ki je z dictacio 6000 dinarjev po-

kasal vse razumevanje za ljudsko izobrazbo, se je knjižni fond dokaj povečal. Vendar še ne zadošča številu in željam bralcov, ki prihajo po knjige tudi iz oddaljenih vasi.

Pohvaliti moramo galerijsko podjetje »Jelko«, ki je iz svojih sredstev priskrbelo za dijaško knjižnico naše mlade gimnazije odlično zbirko mladinskih knjig in klasičkov, v vrednosti nad 15.000 dinarjev. S tem je delovni svet »Jelko« nazorno pokazal popolno razumevanje za vzgojo in izobrazbo naših dijakov. Obljubil je pa pomoč tudi Ljudski knjižnici, ki bo pogumno tekmovala za 10. obletnico OF.

Se nekaj! V Žužemberku imamo Ljudsko univerzo. Na vaških sestankih rešujemo vzgojnico politična in gospodarska vprašanja. Tački sestanki so bili že na Rebri, v Križih, Budganji vasi in v Smihelu. Povsod so se ljudje dobro odrezali, zlasti v Smihelu, kjer je bilo čez sto udeležencev. Ta oblika izobraževalnega dela je uspela. Ljudem se na sestankih v njihovi domači vasi in hiši razvijejo jezikl. Zivahnino sproščeno se zanimajo za vsa sodobna vprašanja. Želimo le, da bi tudi naš pevski odsek resnično zaživel in pokazal velike sposobnosti, ki jih ima. Potem se bomo lahko postavili tudi s svojo pevsko kulturo.

M. D.

Belokranjski potujoči kino

V Beli krajini imamo tudi potujoči kino. Z njim se vozi njegov operator, ali kino z operaterjem, kakor nanese. Težava je nastala, ko bi se morale obadvajti voziti z avtomobilom. Seveda, saj je Finžgar pisal tako, da radbere kmet, delavec in izobraženec. Igru so dobro naštudirali in zato dosegli lep uspeh. Z »Verigo« bodo šli gostovati v Zagradac, Dobrič in Vavto vas, bodo pa z njo tudi tekmovali za 10. obletnico OF.

Pobarati moramo okrajni odbor OF, ki ima na skrbi ta potujoči kino, ali pa okrajni

odbor Ljudske prosvete Slovenije, ali bi ne bilo mogoče za to edino razvedrično, ki ga moremo nuditi našim vaščanom, preskrbiti kak boljši avtomobil, ki bi bil kos svojih nalog. Dosedanji avtomobil pa bi kot nekdanjo vojno trofejo prepustili kakemu bližnjemu muzejskemu društvu! Ali odgovorni ljudje sploh kaj pomagajo tov. operaterju pri težavah, ki jih ima stalno s popravljanjem avtomobila?

Ce nikakor ni mogoče urediti potujočega zvočnega kina s širokim trakom, pa bi pušteli v promet vsaj nekdanji, že priljubljeni nemi kino — projektor z ozkim trakom, znan pod imenom: Glejte — poglejte! Ta kino je prenosljiv in ne potrebuje prevoznega sredstva.

—jko

Izobraževalni tečaji v trebanjskem okraju dremljejo

Ceprav se na raznih sestankih poudarja, velik pomen izobraževalnih tečajev, vendar organizacije marsikod na tem področju slabodelajo, zato tudi ni uspehov. V trebanjskem okraju je sedaj 9 izobraževalnih tečajev (po poročilu iz januarja). Obiskuje jih okrog 200 ljudi, po večini mladina. S tem pa niso dosegli niti 50 % v primeru z lanskim letom. Nekoliko res vpliva mla zima, ker si ljudje lahko najdejo dela, toda s pravilno organizacijo, prepričevanjem in z večjo politično zavestjo, bi se lahko tečaji razširili in dvignilo število obiskovalcev.

Kulturno-prosvetno delo v okraju ponekod lepo napreduje. Dramatske družine so dale lani 32 predstav. Posebno je uspela »Miklova

Zala«, ki so jo uprizorili člani SKUD »Josip Jurčič« v Trebnjem. Videli smo, da je vmes nekaj prav dobrih igralcev, zato želimo, da nam dajo čimveč dobrih stvari na oder.

Dobro delujejo tudi kulturno-umetniška društva: »Kruška na Čatežu«, »Oton Zupancič« na Mirni, KUD »Janez Trdina« s Sv. Križa in »Franc Rozman« iz Tržiča.

Je pa nekaj kulturno-umetniških društev, ki so skoraj zaspala. Na primer KUD »Jože Slak« v Dobreniku, KUD »Marija Kmetovač« v St. Lovrencu in KUD v Mokronogu. Ta društva so kar prenehala z delom. Ali se ne zavedajo, kako si ljudje želijo raznih iger in drugih prosvetnih prireditvev? V. F.

Ljudska univerza v Črnomlju

Velik uspeh je v letosnji zimski sezoni pokazalo vodstvo črnomeljske ljudske univerze, ki zasluži vso pohvalo. Saj tak uspeh lahko pokazejo samo še Ljudske univerze v Ljubljani, Novem mestu in v Postojni. Doslej je bilo šest dobro uspehljih, poljudno-znanstvenih predavanj. Obiskovalcev je stalno 100 do 130. Predavatelji in predavanja so bila naslednja: 1. tov. Lovšin: Postanek in razvoj človeka; 2. prof. Koropec: Slovenci v tujini; 3. tov. Zupanc L: Stirje letni časi v belo-

kranjski folklori; 4. prof. Vernik: Ob novi izdaji slovenskega pravopisa; 5. tov. Tancer: Dedovanje in naša zakonodaja; 6. tov. Novak (pomočnik direktorja za informacije pri vladni LRS): Politične aktualnosti doma in v tujini.

Ljudska univerza ima na sporedu še vrsto raznih predavanj iz tehnike, gospodarstva, politike in tako dalje. Le pogumno naprej!

—jko

Spomini na partizansko Dolenjsko

Beg Italijanov iz Dolenjskih Toplic

Italijanska fašistična postojanka ni imela v Dol. Toplicah obstoja. Kakor hitro so se začeli pojavljati v bližnjih kočevskih gozdovih partizani in se so od časa do časa v nočnih urah prikazali tudi v Toplicah samih, so postal Italijanom tla prevroča. Da bi se zavarovali pred nepričakovanimi napadi, so si okna stanovanj zajidal ter pustili v zidu odprtine, skozi katere bi v slučaju potrebe streljali na napadajoče partizane. Sprva partizani še niso namerali napasti Italijanov; edinice takrat še niso bile dovolj številne, zato pa so jih moč za nočjo dražili in vznemirjali. Italijanom kmalu ni bilo več obstanja. Začeli so se pripravljati, da zapuste Dol. Toplice.

Naraščalo je tudi nezaupanje Italijanov do domačinov. Cutili so že, da domačini pomagajo partizanom. Vse, ki so jim bili sumljivi ali pa bi utegnili postati nevarni, so odpeljali v internacijo. Tako so 19. marca 1942 pomoči prebudili na domovih iz spanja vse bivše jugoslovanske podčastnike (častnikov že ni bilo več), orožnike in ovajene in osmisljene osebe ter jih odpeljali v internacijo.

Tedaj italijanske posadke že ni bilo več v Toplicah; bilo je še nekaj karabinjerjev, ki so podnevi in v zgodnjih večernih urah nasilno postopali proti domačinom ter jim grozili z revolverji. Kakor hitro pa je nastopila noč, so se strahopetno poskrili v

bunkerju iz strahu pred partizani. Tudi karabinjerji so postala tla prevroča in so 23. maja 1942. leta zapustili Dol. Toplice. Tako so Dol. Toplice postale svobodno ozemlje. Topličani se so oddahnili in že v nekaj dneh pozneje pozdravili v dopoldanskih urah partizansko četo, ki je prvikrat podnevi prikrala v Toplice.

V bližnjih Straži je še ostala precej številna italijanska postojanka. Od tu so večkrat prihajali v Toplice vznemirjati domačine. Tako so prišli tudi 27. maja 1942. Prišli so prav prihuljeno kakor zver, ki napada svoj plen, od treh strani ter preiskali malone vse hiše. Topličani, obveščeni po obveščevalni službi, so čepeli večinoma doma, mlađi fantje in možje pa so se že pravočasno umaknili v bližnje gozdove, kamor se Italijani niso upali.

Od tega časa dalje so imeli domačini redno vsak dan od 4. ure zjutraj do 20. ure zvečer stalno postavljeni stražo, ki je opazovala, kdaj bi se Topličanom bližali Italijani; pravočasno bi obvestila vse mlajše ljudi za umik v gozdove.

V tem času se je raznesla vest, da bodo prišli Italijani požgat Toplice, ker so večkrat prihajali v kraj tudi partizani in bili od domačinov dobro sprejeti. Ceravno je bila vest le malo verjetna, ji je večina verjela. Začeli so odnašati svoje stvari in jih spravljati na varne prostore, drugi pa so pomembnejše premičnine zakopavali v zemljo, živino pa odpeljali v sosednje vasi. S požigom zaenkrat

Prosveta v Vavti vasi se je le zganila

Po skoraj dveletnem pokolu se prosvetno življenje v Vavti vasi spet prebuja. Sklical so občni zbor, kjer je bil navzoč tudi tajnik okrajne Ljudske prosvete tov. Gale. Postavili so pripravljalni odbor in izvolili vanj nove ljudi. Niso še na jasnem, ali bi imeli Sindikalno-umetniško društvo ali bi se osamosvojili, ker je prejšnje kulturno-umetniško društvo v sindikalnih rokah popolnoma prenehalo.

Za prvo silo bodo popravili Dom ljudske prosvete, knjižnico so pa že preselili v novi

Zadružni dom v Straži. Predsednik Zadruge v Straži je obljubil tudi pomoč za obnovitev Doma ljudske prosvete v Vavti vasi, da bo tako navzlic dvorani v novem Zadružnem domu še vnaprej lahko služil za razne prireditve.

Obnovili so tudi moški pevski zbor, ki pod vodstvom tov. Borisa Plantana prav lepo napreduje.

Upamo, da bo novi odbor krepko prijel in in tako oživil nekoč močno razgibano kulturno življenje v tem kraju.

Za 2 milijona 740.000 dinarjev vrednosti je zgorelo laji v novomeškem okraju

Na gasilce in njihovo pomoč mislimo na vladno šele takrat, ko že gori. Ob zgornji številki pa se spominjam preplašenih ljudi, ki begajo ob pošastnih zuljih ognja okoli goreče hiše ali hleva, rešujejo mukajočo živino, orode, živež ali celo otroke in bolnike iz dima in neznošne vročine in z zaupanjem kličejo na pomoč gasilcev. Ce jih v domačem kraju ni, je groza vedno večja...

Da je gasilskih čet v novomeškem okraju še premalo, so povedali sami gasilci preteklo nedeljo na svojem občnem zboru. Predlanskim 35 četam sta se pridružili novi gasilski četi v Daberju in Straži, še vedno pa je Suha krajina — v višjih predelih — brez gasilske organizacije. Ze v letu 1949 se je to bridko maščevalo ob požaru v Prevolah, ko je ogenj zajel vso vas in je pogorelo 38 zgradb.

V letu 1950 je bilo v novomeškem okraju 21 požarov. Gorelo je 18 krat pri zasebnikih, enkrat na zadružnem in dvakrat na državnem premoženju, škoda pa je bilo skupno za 2 milijona 741.790 dinarjev. V primeru z letom 1949 je bilo lani v okraju 16 požarov manj. Pri dvajsetih požarih je gasilo ogenj in varovalo premoženje ljudstva 521 gasilcev, pri požarih v Ratju v Suhi krajini pa žal gasilcev še vedno nimajo, zato je bila tam tudi škoda večja.

Prvič je lani gorelo 14. januarja pri Cerne Mariji v Gornjem Vrhopolu. Začgal je otrok in je zgorelo 6000 kg sena, ki ni bilo zavarovano. Zaradi nepazljivosti v mizarski dežavnici je izbruhnil velik požar v aprilu pri Grubarju in Eršetu v Polhovici, kjer je bilo škoda za 362.000 dinarjev, od tega nezavarovane za 214.000 dinarjev! Tudi pri Urbančiu v Poljanah so začiali otroci; v juniju mu je ogenj uničil za 70.000 dinarjev premoženja. Iskra iz lokomotive je začala v juliju gmajno Senice Ane na Selih, vendar je bil ogenj kmalu pogašen. Skupno so lani povzročili otroci 4 požare, zaradi ne-pazljivosti je gorelo trikrat, enkrat je bil ogenj podtaknen, elektrika je začala enkrat, prav tako tudi vlak. V 10 primerih vzrok še ni ugotovljen. Ogromno škode povzroča še vedno površnost v ravnanju z ognjem, starši pa na otroke in vžigalice še vedno preslabo pazijo.

Kakšna škoda bi nastopila, če gasilci ne bi s požrtvovalnim delom omejili uničevalnega ognja, je težko preceniti. Prav gotovo pa je, da so samo lani prihranili ljudstvu na deset in deset milijonov premoženja.

Da bi bili težkim nalogom čimbol kos, so lani imeli gasilci 251 strokovnih in 80 redovnih vaj. Za 35 čet je to seveda malo, vendar pa niso vse poročale o svojem delu. V Prekopu so imeli n. pr. 50 vaj, v Novem mestu 20, v Smihelu pri Novem mestu 28, v Dol. Stari vasi 18 itd. Le po eno vajo pa so imeli med letom gasilci v Mokrem polju, St. Jerneju in Smolenji vasi, kar je prav gotovo premalo. Za strokovna predavanja je bilo malo zanimanja, kar bo treba popraviti.

Še ni bilo nič, pač pa se je mnogo v zemljo začopanih stvari pokvarilo in sprhnelo.

18. junija 1942 je prišla skoraj vsa posadka iz Straže v Dol. Toplice. Pripeljali so s seboj vozove in vso prtljago, kakor da bi hoteli stalno ostati v Toplicah. Domačini so seveda zopet zbežali v gozdove. Kakor običajno, Italijani tudi topot niso prišli samo po cesti, temveč so obkolili ves kraj do obronih gozdov. Topličarji čevljar Josip Bučar, skoraj popolnoma gluhi mož, ki se je tudi vedno umikal pred Italijani in pravčasno zvezdel za njihov prihod. Prekasno se je napotil v bližnji gozd, kjer pa je že naletel na Italijane, ki so ga kot nevarnega človeka prijeli in odpeljali s seboj.

Tokrat so se prišli Italijani kopat v termalno vodo. Po Toplicah niso delali nasilja. Ko so se skopali, so se vračali proti Straži. Tudi ujetega čevljarja Bučarja in še 16 letnega mladeniča iz Gor. Gradič, ki so ga nič zlega slutečega prijeli na cesti, so odpeljali s seboj. Na levem bregu potoka Sušice jih je nekaj partizanov, skritih v gozdčku, pozdravljalo z nekaj streli. »Hrabra in zmagovita« italijanska vojska je bila takoj vsa iz sebe. Eni so pričeli bežati proti Straži in streličati kar na slepo na vse strani, drugi so se poskrigli med žita na polju in streličali v zrak, spet drugi so podili mule, preobračali karetne in podčebne, pri čemer se jih je mnogo poškodovalo. Med njimi je bil tudi vojaški zdravnik, ki je moral zaradi nesrečnega padca celo v bolnico. V tej zmedri sta ujetnika Italijanom ušla. Mlajšega Znidarsiča, ki je bežal proti domu, so zopet ujeli in ga potem v Vavti vasi ustrelili. Bučar je bežal v nasprotno smer proti gozdzu in jim je srečno ušel, čeprav so za njim streličali.

Paničen italijanski beg pred nekaj partizani je rodil med domačini mnogo zabave in smeha, zlasti še, ko so zvedeli, kako so se nekateri oficirji skrili med koruzo in streličali v zrak ali pa so se skrivali po gospodarskih poslopjih.

Topličani so bili prepričani, da sé Italijani v popoldanskih urah vrnejo, da bi se maščevali za sramoten beg nad prebivalci, zato jih je veliko odšlo v vinsko gorico Rigelj, kjer so ostali tudi čez noč.

Italijanov ta dan sicer ni bilo več nazaj, prišli pa so naslednji dan. S seboj so imeli topove, iz katerih so streličali proti kočevskim gozdovom, kjer naj bi bili po njihovem mnenju partizani. Kaj hujšega ta dan ni bilo; pred Italijani je bil od tedaj nekaj časa popoln mir, večkrat pa so streličali s topovi iz

France Žužnalo med dolenjskimi volivci

Najnovnejšega prav gotovo še ne veste. Vprašajte Franceta Žužnala! Kdo je to, se čudite? V mraku obiskuje »boljšek hiše« se prihujeno stisne k mizi v krčmi in posluša možake, potem pa pristavi svojo:

»Sem slišal, da jih bodo selili...«

»Koga selili?« planejo možje in ga debelo gledajo.

»I koga, Slovence! Na Madžarskem že postavlja šotorje, v Italiji pa barake! Botste že vdeli, takoj po volitvah...«

Možje strmijo, Žužnalo pa se tih umakne iz gostilne in gre dalje. V zadnjih tednih je obiskal okolico St. Jerneja, Skocjanca, Orehovico in še nekaj vasi v Beli krajini.

Zenice se križajo, Žužnjalov sorodniki pa ob večerih šepetajo sosedom ob vrtnih podbojih:

»Res je, le počakajte, takoj po volitvah bodo začeli! Je že podpisani sporazum z Italijo! Samo to se še ne ve, kdo nas bo hrani; Lahi dajo zemljo in barake, hrane pa ne...«

S popotno torbo pri špekulantih . . .

Stehanja vas leži pri Velikem Gabru v trebanjskem okraju. Aktivisti jo imajo na spisku »trdih orehov«. Pravijo, da gre že vsa leta v Stehanji vasi z odkupi bolj trdo. Tu živijo kmetje, ki se sami sebi smilijo; vsaka tudi najmamjša dajatev za skupnost se jim zdi nemogoča in previsoka. Odkritje bunkerjev v Stehanji vasi pa je pokazalo drugačno sliko: nekateri »reveži« so imeli toliko žita, da so jim bile domače kašče premajhne... Znesili so ga v bunker, ki stoji že iz davnih časov poleg hišice malega bajtarja. Fantje z okraja so se němalo začudili, ko so v starem zidovju odkrili 4000 kilogramov žita, vecje kolicine masti, električni motor za žaganje drva, kolo in raznovrstno uporabno »drobnijo«...

Ali živimo v času turških napadov? Ali pa skrivamo pridelke kakor pred »rimskimi osvajalcji«, ki so imeli nenastine malhe za kokoši, mačke, jajca in vse drugo, kar je zraslo na polju ali v hlevu? Ne, ni nas strah grabežljivih tujcev — le navadili smo se lagati lastni, domači, ljudski oblasti, da »nič nimamo« in da živimo le od paketov, ki nam jih pošiljajo strici iz Amerike. O ti ljuba stehanska nedolžnost in nepokvarjenost!

Toda — šalo na stran. Bunker je bil nekaterim premajhen (ali pa ni bil dovolj varen?!). Zato so zakopali lonce masti globoko v zemljo (tam je hladno, maščoba pa se na

toplom rada pokvari!). Drugi spet so jih kopali v slamo, najbrhitejše glavice pa so »vskladišče« mast v steklenicah po 50 kilogramov kar v — gnoj na polju. Kaj je vrag motil to mlado in radovedno »ablast«, da je začela šariti celo po gnuju, so se jezili nesrečni lastniki mastnega gnoja.

Jože Gorišek iz iste vasi je dobrega srca. Je kmet, vendar pa ne ve, da bi si čebele pokvarile želodčke, če bi se spravile nad tistih 200 kg lepega žita, ki ga je »shranil« v čebeljnaku. Kmet Bulka je dolžan za lansko leto še 30, za letošnji januar pa 10 kg masti. Pa kaj hočeš, revežu, če nima in nima? Torej tudi oddati ne more — tistih 50 kilogramov čiste masti, ki je shranjena v slami, pa ni da bi omenjal...

V Ameriki in drugje po svetu so brali, kako nas je udarila lanska suša. Zbirajo živež in nam pošiljajo zastonj in za denar razno blago. Bulka, Gorišek in drugi o vsem tem seveda ničesar ne vedo. Za otroke in slabotne ljudi prihaja pomoč, nekateri naših kmetov pa sedijo na vrečah pridelkov, ki bi jih brez škode za svojo družino lahko prodali državi.

Od stehanskih špekulantov sem se vrnil s prazno torbo. Jezni so name in mi torbe niso hoteli napolnit... Nič zato, drugič bom zavil k bolj prijaznim ljudem.

-ko-

Nesreča ne počiva

Za marsikoga je nesreča usodna; neprevidnost pri delu ali potovanju mu zapusti trajne sledove. Iz podatkov novomeške bolnišnice je razvidno, da se prijeti največ nesreč iz neprevidnosti, ki jih povzročajo odrasli pravtako kakor otroci.

V zadnjem času so bili pripeljani v bolnico:

Marušič Jožeta, gospodinja iz Češnjevic; doma je padla tako nesrečno, da si je zlomila rebra.

Miner Viktor Breznik iz Mirne peči je pri miniranju padel na kamenje in si poškodoval levo stran reber.

Rudar Slavko Jesih v Kanižarici je padel pri delu in si poškodoval levo roko, **Anton Gornik** pa si je na žagi Kmetijske zadruge v Suhorju isti in poškodoval nogo, na katero mu je padla težka deska.

Materje so navzlič vsem opozorilom in izkušnjam dostikrat še vedno premašo previdne pri malih otrocih. Puščajo jih same v

bližini vročih štedilnikov ali večjih posod z vodo.

17-mesečna **Sinko Nadica**, hči miličnika iz Semiča, je ostala sama v kuhinji le toliko časa, da je odšla mati po drva. Otrok je padel na štedilnik in šobil opekljene po obrazu.

2-letni **Jože Gornik**, sin delavca iz Ločne, je padel v trenutku, ko je mati odšla iz kuhinje, na vroč štedilnik; poškodoval si je hrbit in glavo.

Nadvje pretresljiv pa je primer težke neprevidnosti, ki se je zgordil pred kratkim na železniški postaji v Novem mestu. 17-letna **Dragan Magdalena** je skočila na vlak, ki je že vozil iz postaje, pri tem pa je padla pod kolesa tako nesrečno, da so ji morali v bolnišnici odrezati levo roko. Pri tem ne zadene železnicne prav nobena krivda. O nesrečah na vlakih se je govorilo in pisalo že ogromno, vendar pa se nekateri ne zmenijo za varnostne predpise.

Se nekaj besed o naših smučarjih. Dobro

Zveza borcev — najdelavnejša organizacija v Žužemberku

114 članov Zveze borcev v Žužemberku je pretekel nedeljo imelo letni občni zbor. Iz poročil predsednika tov. Lavriča in delavnega tajnika tov. Smrketa je bilo razvidno, da je izven vrst ZB še precej ljudi, ki imajo vse pogoje za članstvo v naši borbeni organizaciji. S pomočjo tajnika in predsednika je bila ustanovljena nova organizacija ZB v Selahinjah. Posebno se je članstvo izkazalo pri prostovoljnih delih, saj so pri gradnji zadružnega doma, na ekonomiji in drugje opravili 2439 prostovoljnih ur in presegli obvezno kar za 1439 ur. Posebno so se izkazali v tednu cest, za kar so prejeli vrsto praktičnih nagrad.

Premalo pa so doslej skrbeli za pomoč pri izvenarmadni vzgoji mladine in ljudstva, predvsem pa pri protiletalski zaščiti. Pri drugem ljudskem posojilu so člani ZB v Žužemberku vpisali 69.000 din. Zvesto skrbijo za grobove padlih borcev, katerim bodo sredili trga postavili veličastno kostnico. Tam, kjer so divjali najhujši boji, bodo dobili borci zadnji počitek, sredi svojega ljudstva. Zastopniki okrajnega odbora je na občinem zboru menili, da tega ne bi delali, temveč skrbeli le za grobove. Člani pa so bili odločno za svoj predlog. Stara partizanska mati je povdala takole:

Hočemo imeti najdražje med nami in ni je sile, ki bi nas pri tem ovirala! Ce nam ne bi hotel nihče pomagati, si bomo pomagali sami. Naši borci bodo vedno med nami!

Zbor je navdušeno pozdravil besede partizanske matere. Pri volitvah novega odbora obvešča vse, ki se zanimajo za ribolov, da bo vpisovala člane samo do 15. marca 1951. Pozneje prijave ne bodo upoštevane. Upravni odbor.

Okraini odbor Ljudske prosvete v Novem mestu išče dobrega knjigoveca. — Interesenti naj se javijo v pisarni odbora v osnovni soli.

MALI OGLASI

RIBARSKA ZADRUGA NOVO MESTO

obvešča vse, ki se zanimajo za ribolov, da bo vpisovala člane samo do 15. marca 1951. Pozneje prijave ne bodo upoštevane. Upravni odbor.

Okraini odbor Ljudske prosvete v Novem mestu išče dobrega knjigoveca. — Interesenti naj se javijo v pisarni odbora v osnovni soli.

PISSEJO NAM

Takšnih ljudi nam manjka

Zilje so majhna vasica med Vinico in Preloki, na skrajnem južnem robu Bele krajine. Solarji iz Zilj so doslej obiskovali pouk v osnovni soli na Preloki. Ker pa je v zimskem času zaradi snežnih zametov pot v šolo pogosto neprehodna, so Ziljani sklenili, da bodo postavili za svoje otroke šolo v domači vasi. Nobene druge pomoči ne prosijo ko učitelja. Vaščani so na zadnjem zboru volivcev sprejeli obveznost, da bodo sami načrtali toliko apna, da ga bo dovolj za zgraditev nove šolske stavbe in za zamjenavo za opeko, kolikor je bo potrebno za šolsko stavbo. Sami bodo navozili les iz svojih gozdov, sami bodo z udarniškim delom vršili vsa tesarska, mizarska in zidarska dela. Ce je želja po kulturnem napredku tolikšna in če Ziljanom z zgraditvijo nove šole ne bo treba drugega ko učitelja, bo naša prosvetna oblast z veseljem ugodila njihovi prošnji. Da, takšnih ljudi nam manjka v Beli krajini! Ce bi jih bilo več, bi bili tudi prosvetne razmere v Beli krajini še vse boljše kakor so.

mladina zbira na sestanke, raje zahaja v zakanjene gostilne, kjer se nič kaj prida ne vede in pijanje. Nujno bi bilo, da se aktivi prebudi iz spanja in pozivi svoje delo. Mladina, predrami se, pomlad prihaja!

S. H.

TI SI URCE ZAMUDILA ...

Vse kaže, da bosta 27. april in prvi maj s to pesmico pozdravila črnomeško »delavnost« pri pokrovovanju ceste. Sklep je bil sprejet in postavljen rok, do katerega bo cesta skozi Črnomelj tlakovana. Tudi material v stroji čakajo; njihova pesem je otočna melodija znane »Al' njega ni...« Ni ga, junaka namreč, ki bi pregral zimsko spanje in pognal dela na cesti pravzdaj, ko je najbolj ugodno vreme za ta dela, saj je Črnomelj skozi celo zimo brez snega. Lani so Črnomeljanci v oblubah in delu prehiteli Novomeščane, letos pa je drugače: v Novem mestu delajo, v Črnomelju sejejo in sedijo na zapečki.

(P)

S TRŠKE GORE SO PISALI

vendar pa se niso podpisali! Članek, podpisani s »Prizadel!« bi bil v celoti objavljen, če bi bil podpis. Poštena kritika je dovoljena, le da jo mora človek, ki jo napiše, tudi podpisati in priložiti svoj naslov, da mu lahko uredništvo odgovori.

PLENUM PROTILETALSKE ZAŠČITE V KOČEVJU

Pred dnevi je pokazal sestanek vseh predsednikov in tajnikov krajevnih in industrijskih odborov protiletalske zaščite (PLZ) okraja Kočevje, da nekateri odbori še ne razumejo pomembne organizacije PLZ. Ce bi bili delavni in iznajdljivi, bi ne vladalo v nekaterih krajih popolno mrvilo. Delo odborov PLZ se izraža v okraju do zdaj največ v gasilstvu. Gasilstvo prevzema celo vlogo odbora PLZ v nekaterih krajih, ostala protiletalska zaščita pa je organizirana ali kot postranska veja ali pa je sploh ni. Prav pa je nasprotno: odbor protiletalske zaščite mora biti organizator te službe v kraju, pravilno pa je, da mu pomaga gasilstvo v vsem sredstvi, ki jih ima na razpolago. Po razpravljanju, ki podpori, ki naj je nudijo organizaciji PLZ predvsem Frontu in njeni odbori, je bil izvoljen nov predsednik okrajnega odbora PLZ, sprejetih pa je bilo tudi več pojembnih sklepov, da bo delo organizacije bolj zaščivilo.

-ko.

V OTOKU NE SME GORETI ...

V Črnomelju imajo okrajno gasilsko zvezo, ki z domaćim mehaničnim podjetjem Franca Oblaka menda predvideva, da do konca petletke najbrže ne bo ved požarov, ali pa jih vsaj ne bodo smeli biti. Drugače si ne moremo razlagati dejstva, da ima Gasilska četa Otok, ki spada pod prost. gasilsko društvo Podzemelj, že pol leta pri mehaničnem podjetju Oblak v Črnomelju v popravilu motorno gasilsko brizgalno, ki pa danes še vedno ni popravljena. Otočani si resno belijo glave — kot nekdaj Butalci — s čim bodo šli v primeru požara gasilsko premoženje.

K.

MLADINSKI AKTIV V ŽUŽEMBERKU SPI

Pred letom je bil mladinski aktiv med najmočnejšimi aktivimi na podeželju, ki se je s svojim delom posebno odlikoval. Danes pa lahko ugotovimo, da ga — sploh ni. Namesto da bi se

FIZKULTURA — ŠPORT — ŠAH

Ali športno življenje res ne more zaživeti na Dolenjskem?

V predzadnji štev. Dolenjskega lista smo brali, kako se telovadba — osnovna telesna vzgoja, ne more razživeti po naših okrajih, z izjemo Novega mesta.

Tudi športno življenje je v večini naših krajev v nekakem mrvilu. Med redkimi kraji, kjer lahko govorimo o športnem življenju, je Novo mesto. Novomeški športniki so dosegli zadnje case velike uspehe, saj bodo letos n. pr. nastopili v zvezni odbojkarski ligi. Toda, če pregledamo njihove tekmovalne vrste, vidimo v skoraj vseh športnih panogah eno in iste tekmovalce.

Kje so vzroki za to? Ali prezaposlenost, pretežko vsakdanje dela, ali kaj drugega, da se ljudem ne ljubi ukvarjati s športom? Poglejmo samo kopanje — plavanje, ki je med najbolj zdravimi športi. Ce opazujemo poleti bregove Krke, bomo opazili le malo kopalcev. Res da ni bazena, niti primernih plitvin za neplavače, — toda — kje je ogromna večina plavačev, ki živijo v Novem mestu? Na koncu poletja pa se marsikdo odreže: letos sem se pa samo dvakrat kopal!

Se nekaj besed o naših smučarjih. Dobro

92 km nove proge od Doboja do Banja Luke

bo letos zgradila mladina Jugoslavije

Ni mladine na svetu, ki bi se lahko počašila s tem, kar je pokazala doslej Titova mladina na številnih prostovoljnih delih. Pripravljenost za vsako delo, borbenost, požrtvovalnost, vztrajnost in tovariško junaštvo, vse to je rodilo veličastne plodove: proga Brčko-Banovići, Samac-Sarajevo, gradnja Novega Beograda, velike avto-ceste Beograd-Zagreb itd.

Letos bo 80.000 mladincev zgradilo proga Dobojsko-Banjsko, dolgo 92 km. Proga predstavlja del bodoče proge Beograd-Valjevo-Banja Luka. Proga predstavlja izredno pomembno vez med vzhodnimi in zahodnimi deli države. S progo bo povezan vzhodno-bosanski bazen s koksarno v Lukavcu in glavna središča težke industrije. Proga bo tekla skozi bogate gozdne predele, kjer še ni pela sekira, šla bo skozi rodovitne kraje, kjer uspeva pšenica, koruza, oves, sadje, kjer so že zdaj velika polja in krmnih rastlin.

S 1. aprila se bodo začela glavna dela, v katerih bo sodelovalo 80.000 mladincov in mladink iz vseh krajev države. Iz Slovenije bo pomagalo graditi progo 3500 članov mladinske organizacije. Več kot dve tretjini — 56.000 — bo kmečke mladine, ki bo delala v dveh skupinah, v juniju in juliju pa bo zgrabilo za delo 24.000 študentov. Zgradili bodo med drugim dva velika predora v skupni dolžini 3196 metrov, opravili približno za milijon kubičnih metrov zemeljskih del, zgradili 31 mostov in 156 železniških prelazov.

Mladina dolenjskih okrajev se že vneto pripravlja na svojo največjo letošnjo nalog: tudi v prejšnjih letih so se dolenjske brigade vračale z mladinskimi prog in velike avto-ceste z najvišjimi odlikovanji in priznanji. Tudi letos bodo často izvršile svojo dolžnost do domovine in do tovariša Tita. H.